

POÓS ZOLTÁN

Az apák felelősségéről

Az apák tudják, hogy üvegszilánkok és rozsdás drótok lapulhatnak az udvar szennyezett talajában. Hiába szedték ki a legtöbb éles tárgyat, képtelenség megtalálni minden veszélyes darabot.

És azt is tudják: ha tovább ülepszik a talaj, előkerülhetnek újabb szilánkok. Mégis ráengedik a gyerekeket a fűre, és abban bíznak, hogy nem szúrják át a talajt a fényes üvegdarabok és a régi legelők egykor büszkén zörgő dróttjai.

Bíznak abban is, hogy talán mégis kiszedték – hajoltak eleget a negyvenfokos nyárban, a kert hullámos gypén, ami olyan, mint egykor a dara domborzata az oroslánlábú, fényüket vesztett kádakban, az ólak mellett.

Az apák mindenre vigyáznak, még arra is, hogy a vihar ne nyissa szét a bokorsort, ne bontsa meg a tetőt. Az apák öröksége a kertbe zúduló fény, ami megvilágítja a föld alatt rejtőző szilánkokat.

Esti locsolás

Ha a gyerekeket fürdetik, nem mindig jut idő a kora esti locsolásra, van, amikor este tízkor kell locsolni, különben másnap kiszáradna a fű. Hiába húznánk függönyt az ablak törött üvegére, látnánk: élettelen a kert.

Az apák minden nyári este ott állnak slaggal kezükben, és integetnek a konyhaajtón kibámuló gyerekeknek, és hívják őket: gyertek, megint találtunk valamit. Kétfillérest vagy a szomszéd macskájának kölykeit a kerítésnél. De a gyerekek csak az üvegre lehelnek és beleírják a monogramjukat.

A víz sugara olyan, mintha ködöt ültetne a tájra – megvilágítja az udvari lámpa, de hiába: a sötét nem ér véget a kerítésnél. Mintha a kerti úttal idejönne az erdő, de már csak egyet nem éreznek az apák: félelmet.

POÓS ZOLTÁN (1970) Budapest

Sőt, mosolyognak. Olyan a vízsugár, mint a reptereken,
amikor a hagyomány szerint a gépet permetezi,
mert sikeresen hazaért első útjáról.

A tuják hosszúkás tobozpikkelyei, mint kis ventilátorok
emelik fel a kertbe tévedt repülőt –

A járdára is jut víz, szinte még sistereg az egérszürke beton.
Mohaszag száll fel, mintha tényleg lenne a közelben erdő.
Szinte érezni mély lélegzetét, amikor abbahagyják a locsolást.

ifj. FÁY ALADÁR, Atyám a szőlőműves, é. n.